

skrænkning i Søndagsarbejdet, hvor dette ikke er absolut nødvendigt af Samfundshensyn, kan vi tiltræde dette Forslag i Princippet, men dog ikke til Gennemførelse netop paa nuværende Tidspunkt. Den højtærede Minister har i Finansudvalget forelagt et Ændringsforslag til Finansloven, som viser, at de Besparelser, jeg her har nævnt, vil bevirke, at 250—300 Mand vil blive sat paa Gaden, hvis denne Indskrænkning skal gennemføres nu, og det er vi fra vor Side imod paa et Tidspunkt, hvor disse Mennesker ikke kan skaffe sig andet Arbejde. Vi mener derfor, idet vi tiltræder Princippet, at det dog maa vente, indtil Arbejdsforholdene bedrer sig, eller den naturlige Afgang i Staten muliggør saadanne Forandringer uden Afskedigelser. Den tredje og sidste Del af Besparelserne gaar udelukkende ud over Personalet. Af de herhenhørende Forslag skal jeg ikke opholde mig ved Spørgsmaalene om Landpostbudenes Arbejdsforhold og Lønninger eller om Uniformeringsreglerne, idet der herom foreligger Tilslutning fra alle Sider i Udvalget, ogsaa fra Tjenestemandrepræsentanternes Side. Derimod ser jeg ikke rettere, end at der af Udvalgets Flertal gennem dets Stilling til Arbejdstids- og Fritidsreglerne gøres et Forsøg paa at ændre den 8 Timers Arbejdsdag til en 9 Timers. Nu er 8 Timers Arbejdsdagen Normen for effektivt Arbejde ved Postvæsenet med Afgivelser til 9 og 10 Timer for mindre effektivt Arbejde. Fremtidig ønsker Flertallet at gøre 9 Timer til Normen for effektivt Arbejde med Afgivelser til baade 10 og 11 Timer for mindre effektivt Arbejde og med 8 Timer for Arbejde, der ikke alene er fuldt effektivt, men tillige efter Skøn i hvert enkelt Tilfælde kan karakteriseres som trættende. Det er noget, som vi ikke kan tiltræde. Udvalget burde efter vor Mening have tiltraadt Tjenestemandrepræsentanternes Tilbud om en rimelig Gennemførelse af Variationerne fra 8 til 10 Timer og med Bortfjernelse af muligt tilstedeværende Urimegheder, og jeg skal anbefale den højtærede Minister, at han gør dette. Disse Arbejdstidsregler kan ikke ændres alene.

Formanden: Det ærede Medlem taler om Ting, som ikke vedrører det foreliggende Lovforslag.

Friis-Skotte: Der er dog i Udvalgets Bemærkninger henvist til Postspareudvalgets Betænkning, og jeg var næsten

færdig med mine Udtalelser, hvis jeg maa faa et Minut. . .

Formanden: Det er Lovforslaget med de stillede Ændringsforslag, der er til Behandling, og ikke Postspareudvalgets Stilling til Spørgsmaalet om Arbejdstid.

Friis-Skotte: Saa skal jeg forlade dette Emne, skønt jeg kun behøvede et Minut til for at blive færdig dermed. Jeg skal kun anbefale den højtærede Minister ved de generelle Forhandlinger, der endnu skal føres angaaende Arbejdstid og Tjenestetid, at udnytte Personalets Imødekommenhed og Forstaaelse; jeg tror, han vil staa sig derved.

Dernæst skal jeg vende tilbage til den Del af Postspareudvalgets Forslag, som er resulteret i de af Udvalget stillede Ændringsforslag til Posttaksterne. Jeg kan i saa Henseende væsentlig henholde mig til den ærede Ordførers Redegørelse, idet jeg udtaler min Glæde over, at i Realiteten den hidtidige Brevporto og Portoen for Brevkort og Tryksager bevares uforandret; det forekommer mig meget værdifuldt sammenholdt med de af Ministeren oprindelig i November stillede Forslag om Takstforhøjelser ogsaa for de almindelige Breve. Jeg har ligesom — jeg tror, jeg tør sige — alle Medlemmer af Udvalget været betænkelig ved den meget kraftige Forhøjelse for Ugebladenes Vedkommende. Der er ingen Tvivl om, at man i nedadgaende Tider kan komme til at volde Ulemper for ikke at sige Ulykker for disse Blade ved en saadan kraftig Forhøjelse, og det er højst sandsynligt, at den burde have fundet Sted allerede ved tidligere Takstforhøjelser, idet den under opadgaende Tider meget lettere vilde være gledet ind i de paagældende Blades Udgifter. Forhaabentlig vil den Takst af 3 Ø., som vi i Udvalget sidst er standset ved, i Forbindelse med den Forandring, at Fristen for denne Taksts Ikrafttræden sættes til 1. Juli, kunne bæres af Bladene.

Jeg kommer dernæst til det Punkt, hvorom der er Uenighed i Udvalget, nemlig Spørgsmaalet om Portoen for Postvæsenets Pakkeforsendelser. Der havde Ministeren oprindelig foreslaaet, at Taksten for Pakker under 1 kg skulde forhøjes fra 50 Ø. til 60 Ø., og Portoen for Pakker paa indtil 3 kg forhøjes fra 70 Ø. til 75 Ø. I Postspareudvalget stillede man Forslag om en Forhøjelse fra 50 Ø. til 60 Ø. og fra 60 Ø. til 80 Ø. og for Pakker fra 3 til 5 kg en Forhøjelse fra 90 Ø. til 1